

7, 17. — MBh. 1, 367. HARIV. 1896. VARAH. BRH. S. 16, 21. Verz. d. Oxf. H. 238, b, 18. प्राच्यभरतेषु P. 2, 4, 66. 4, 2, 113. 8, 3, 75. भरतवाक्य der Ausspruch der Bharatiden (des Muni Bharata Mon. Will.) Çik. 113, 6. भरतर्षभ N. 24, 6. Hip. 1, 17. 2, 16. MBh. 5, 7097. 7106. भरतशार्ङ्गल 7272. भरतश्रेष्ठ 7295. N. 17, 22. भरतसत्तम MBh. 3, 14137. 3, 7104. Hierher vielleicht: द्युमदि भाति भरतेभ्यः प्रुचिः RV. 5, 11, 1; nach Śā. und Mahābh. = श्विन्. n. pl. Bez. eines Varsha: भरतान्यैरावतानि विदेहाश्च कुञ्जिन्वा । वयोषि कर्मभूयः स्युः H. 946; vgl. die Scholien. भरत zwischen मथुरा und सैवीर Verz. d. Oxf. H. 339, b, 1. Nach H. an. und Viçva im ÇKDa. bezeichnet भरत auch einen Wilden (श्वर) und nach H. an. ein तेत्र. — Vgl. भारत.

भरतखण्ड (भ° + ख°) n. Bez. eines Theils von Bhāratavarsha, = Kumārikākhaṇḍa ÇKDa. nach dem Skānda-P.

भरतत्व (von भरत) n. die Benennung Bharata MBu. 1, 3785.

भरतद्वादशाह (भ° + द्वा°) n. Bez. einer best. Feier ँच. Ça. 10, 5. Kāty. Ça. 24, 7, 12.

भरतपुत्रक (भ° + पु°) m. Schauspieler H. 328. Unter भरत ist hier wohl der Autor des Gāndhārvaveda zu verstehen.

भरतपुर (भ° + पुर) n. N. pr. einer Stadt Verz. d. Oxf. H. 135, a, 17.

भरतप्रसू (भ° + प्र°) f. die Mutter Bharata's. Bein. der Kaikeji, Çabdār. im ÇKDa.

भरतमल्ल (भ° + मल्ल) m. N. pr. eines Grammatikers Colebr. Misc. Ess. II, 47. 36.

भरतमल्लिक m. = भरतसेन BHATT. auf dem Titelblatte.

भरतवर्ष (भ° + वर्ष) n. = भारत (वर्ष) Colebr. und Lois. zu AK. 2, 1, 6.

भरतसेन (भ° + सेना) m. N. pr. eines Gelehrten, der Commentare zum Meghadūta, Raghuvamśa, Çiçupālavadhā und Bhāṭṭikāvja verfaßt hat, Verz. d. Oxf. H. No. 173. 198. 218.

भरतस्वामिन् (भ° + स्वा°) m. N. pr. eines Erklärers der Veda Weber, Ind. Lit. 42. 77. eines Astronomen; so ist wohl ALBYROUNY'S برت سوام zu umschreiben, und nicht Pritsouami, wie REINAUD, Mém. sur l'Inde 374, that.

भरतायन (भ° + घन) m. Bharata's älterer Bruder, Bez. Rāma's Vop. 23, 1.

भरताश्रम (भ° + आ°) m. N. pr. einer Einsiedelei Verz. d. Oxf. H. 39, b, 36.

भरतेश्वरतीर्थ (भ° - ई + तीर्थ) n. N. pr. eines heiligen Badeplatzes Verz. d. Oxf. H. 66, b, 15.

भरतै Uṇādis. 3, 115. m. Welthüter (लोकपाल) Uḡāval. Feuer (vgl. भरत 1.) H. c. 169.

भरद्वाज (भरत्, partic. praes. von 1. भर. + वाज; der urspr. Bed. nach so v. a. वाजभर) m. 1) Feldlerche AK. 2, 3, 15. Trik. 3, 3, 85. H. 1340. Med. g. 34. HALĀ. 2, 93. R. 3, 78, 23. — 2) N. pr. eines Ṛshi, Verfassers von RV. 6, angeblich eines Sohnes des Bṛhaspati RV. Anukr. Trik. Med. ँच. GRH. 3, 4, 2. ÇĀNKH. GRH. 4, 10. Er gilt in der Legende für den Purohita des Divodāsa PAÑKAV. Br. 15, 3, 7; womit zu vergleichen ist RV. 1, 116, 18. 6, 16, 5. 31, 4, aus welchen Stellen eher hervorgeht, dass Divodāsa Bharadvāja der Doppelname eines und desselben Mannes ist. RV. 1, 112, 13. 6, 13, 3. 48, 7. 13. 31, 12. 63, 10. 10,

130, 5. 181, 2. VS. 13, 55. AV. 2, 12, 2. 4, 29, 5. 18, 3, 16. 19, 48, 6. M. 10. 107. MBh. 1, 2434. 3712. 6328. fgg. 3, 10703. fgg. 13, 1962. 4488. einer der sieben Weisen HARIV. 440. 14148. 1728. fgg. R. 1, 1, 30. 2, 6. भरद्वाजाश्रम 2, 34, 7. P. 4, 1, 117. gaṇa अष्टादि zu 110. VP. 273. 449. BHĀG. P. 9, 20, 38. Verz. d. Oxf. H. 18, b, 3. 34, a, 9. 34, b, 29. 53, a, 1 (बाष्कलि). 77. a, 10. 101, b, 21. 310, a, 21. 343, a, 34. 334, a, 15. No. 303. 820. 842. fgg. KATHĀS. 7, 15. Verfasser eines Gesetzbuchs Verz. d. Oxf. H. 14, a, N. 1. 266, b, 4. 19. 270, b, 20. 279, a, 1. ०सूत्र 278, b, 49. ०गृह्य 356, a, 20. भरद्वाजस्य धर्मः, आदारसूत्, उपरुवः, गाधम्, दत्तनिधनं मौतम्, पृषि. प्रकासम्. वृक्तम्, मौतम्, यज्ञायज्ञियम्, लोम, वाजभमियम् oder वाजभृत्, विषमम् oder नक्तम् oder सैन्धुनितम्. व्रतम्, मुन्ध्यु Namen von Sāman Ind. St. 3, 227. Bharadvāja ist auch ein buddhistischer Arhant Lot. de la b. 1. 2. pl. der Stamm des Bharadvāja RV. 1, 59, 7. 6, 10, 6. 16, 33. 17. 14. (इन्द्रः) भरद्वाजेषु तपदिन्मघोर्नः 23, 10. 23, 9. 33, 4. 47, 25. 50, 15. PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 60, 32. 62, 9. 13. 14. 17. आत्रेयोः सभरद्वाजाः MBh. 6, 376. VP. 196 (भार°). MĀRK. P. 57, 39. — 3) N. pr. einer Localität (v. 1. भार°) P. 4, 2, 145. — 4) N. eines Agni MBu. 3, 14134. 14138. — Vgl. भारद्वाज.

भरद्वाजक (von भरद्वाज) m. Feldlerche Çabdār. im ÇKDa.

भरद्वाजिन् (von भरद्वाज): °जिनो व्रतम् N. eines Sāman Ind. St. 3, 227.

— Vgl. भारद्वाजिन्.

भरम् m. N. pr. eines Mannes gaṇa अष्टादि zu P. 4, 1, 123. — Vgl. भारमेय.

भरस् (von 1. भर) n. das Tragen, Halten, Hegen: भरसे धार्यसे चतसे RV. 5, 13, 4. AV. 2, 16, 5. सं त्वोर्ध्वभरा दशेयम् PAÑKAV. Br. 1, 1, 6. — Vgl. विश्व°. स°.

भरहृति (भर + हृ°) 1) f. Kampf- oder Jubelruf erschallen lassend: रत्नं दधाति भरहृतये विश्वे RV. 5, 48, 4.

भरि (von 1. भर) adj. tragend; besitzend; erhaltend, ernährend: स घातमं. उदरं. कुतिं. सहे°.

भरिणी adj. f. zu 2. भरित Vop. 4, 27. UṇĀDIK. im ÇKDa. — Vgl. हरिणी.

1. भरितै (von भर) adj. gaṇa तारकादि zu P. 5, 3, 36. voll von, gefüllt mit H. 1473. HALĀ. 4, 17. सति निष्कसकृत्सय कुपिउन्यः (= पात्रविशेषाः; Schol.; st. dessen liest die ed. Calc. कुपिउन्यः, die ed. Bomb. भापिउन्यः = मञ्जूषाः) भरिताः शुभाः MBu. 2, 2061. प्रसभरितेकाशः — घनैविः KATHĀS. 29, 194. रत्नाम्बुपूर° (समराङ्गाण) 47, 91. वसु° (सुपात्रः PAÑKAV. 3, 7, 30. मधुपकुलककार° (दिगत्त) BHĀMINIV. 1, 31. कुसुमभरसौरभ्य° 52. पुण्य° (भरत) ÇATR. 1, 297. उच्चैःस्त्रिहतिभर° Inscr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 308, Çl. 33.

2. भरित adj. = हरित UṇĀDIK. im ÇKDa. f. भरिता und भरिणी Vop. 4, 27.

भरित्र (von 1. भर) n. Arm nach NAIGH. 2, 1. अंशुं डं कृति कृतिनौ भरित्रैः RV. 3, 36, 7.

भरिमन् (wie oben) s. भारीमन्.

भरिष (wie oben) adj. raublustig, beutelustig: सत्वा भरिषो गविषः RV. 4, 40, 2.

भरौमन् (wie oben) das Tragen, Erhalten RV. 1, 22, 13. (यावायधि-वी) विभूत उभयं भारीमभिः 10, 64, 14. भरिमेन् Uṇādis. 4, 147. m. Hanshalt, Familie (कुटुम्बः = भरणा UṇĀDIK. im ÇKDa.) UḡāVAL.; भारीमेन्